

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande suyuerheydt, vast betrouwen, ende suyueringhe van Suster E. Dat
IV. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

32 Het V. boeck vanden invloet des
mede hy een yder vande vergaderinghe gaf
gratie van een goet exempel oft boozbeelt in
de upterlycke wercken / ende meyninghe oft
oplicht der goddelycke liefde van binnen int
herte.

Vande suyuerheyt, vast betrouwen, ende suyue-
ringhe van Suster E.

DAT IV. CAPITTEL.

DEn twaelfsten dach naert ouerlyde van
Mezrouwe de Abdisse de minnelyste S.
Geertruyt saliger gedachtenisse / is ooc ouer-
leden een ander persoone van haer achter ge-
laten dochters / wiens ouerlyden heeft deene
dzoefheyt op dandere veroorzaecht aende ver-
gaderinghe / want sy was seer lief- ghetallich
geweest soo booz Godt als booz de menschen /
ouermidts de glozie van haer onnooselste suy-
uerheyt ende groote deuotie / ende oock haer
wonderlycke soeticheyt van manieren / ende
ghemeynsaemheyt tot een yder. Maer wiens
doot dese ouerpeysende de soeticheyt van haer
leuen ende handelinghe heeft met dzoefheyt
tot den Heere ghesert: Nu o alder liefsten Hee-
re / waerom hebbyse soo haest van ons ghenoe-
wen: waer op de Heere antwoorde: Alsinen
het uptbaert hiel van myn beminde Abdisse
Geertruyt nemende myn vermaken inde bie-
richste debotie vande vergaderinghe / ben als
beneden ghecomen om te weyden onder de le-
lien / ende als ick dat leliken sach booz myn
handt daer toe uptgesteken / ende als ick dat
nu elf daghen gbedurich tusschen myn vinge-
ren

ren hiel om dat te brenken: so ist dooz die cranck-
 hept dat het ghewassen is ende cracht gewon-
 nen heeft tot eenen wonderlijcken reuck ende
 fraeyheyt. Waerom dat ick dat nu tot my ge-
 nomen hebbe / om mijn ghenoechte daer in te
 hebben. Ende de heere heeft daer by gheboegt
 Als pemant van v lieden ouerpepente de soe-
 ticheyt van haer gheselschap haer gheerne we-
 derom hadde / en my als dan tot mynder ge-
 lieften haer offert / die brenghet booz mynen
 neuse een lalie van den soetsten reucke / het
 welck ick haer naer mijn goedertierentheydt
 met hondert fout vruchten sal verghelden. En
 als dese met alle haer susterlycke ghetrouwic-
 heyt offerde booz haer / soomen de h. hostie
 op-hief alle de getrouwichheit vant het te Chri-
 sti Jesu / soo heeftse ghesien datse hoogher ver-
 heuen wert / al oft sy tot meerder weerdicheyt
 op ghenomen hadde ghewrest / ende al oft men
 haer blinckende cleederen hadde aenghedaen
 ende eerlijcken dienaers beschickt ende dat
 selfste sachtse telcken alsse de selfste offerhande
 booz haer offerde. Daer naer soose den heere
 vraghde waer by dat het quam / dat de self-
 ste Maeght / alsse in haer ypterste arbeiden /
 scheen naer ghedaente ende gheluydt als ver-
 baest te zyn: **S** heeft dusdanighe antwoordt
 banden heere betomen. **M**ijn groote ghetrou-
 wichheit t'haerwaerts die heeft sulcs in haer
 ghebrocht / want soose booz sommighe daghen
 in haer cranckhept dooz v ghebedt wenste te
 hercrighen / dat ick haer na de doot sonder ee-
 nigh beletsel tot my soude nemen ende daer
 van dooz v beloftenisse ontfangende sulcs met
 betrouwen gheloof gaf: ick siende haer be-
 trouwen hebbe ghenoechte ghehadt om haer

Een offer-
 hande
 voor de
 ouerle-
 dene.

C

noch

noch meer goets te doen. Ende ouermids dat de tonghe seucht / selden heel gesupuert is oock bande gemeyne onachtsaemheden / als is van sijn ghenoechte te hebben in dinghen die niet seer noodich en sijn / ende dierghelicke / en dat sy daerom stont om gesupuert te worden door de pene der siekten / als ickse nu ter glorie riep / en hebbe niet connen verdragen dat sulcke pene soo verduldelick gheleden haer niet en soude te hollen strecken tot de eewighe glorie / maerom ick toeghelaten hebbe datse alsdan soude berbeert worden doort ghesicht des duyuels / oin dat sulcs haer soude sijn tot een Daghemer / ende dat alle de andere dinghen waer mede sy gesupuert was / haer souden sijn tot verdienste des eewighs leuens / ter glorie. Waer op dese : waer waert ghy doens o hope der gheente die in wanhope sijn : de Heere antwoorde / ick hadde my verborgē aen haer sijncker zide / maer terstondt soose ghesupuert was / soo hebbe ick my haer verthoont / en ick hebse met my genomen tot de ruste ende tot de eewighe glorie.

Van hem te bereyden tot de doot, ende van sijn eyghen sinnelijckheyt te suyeren, ende vande glorie van S. Gheertruydt, ende hoe dat de Heyligen voor ons bidden, ende vande cracht der Misse.

DAT V. CAPITTEL.

NMer dese is noch een andere gherepft / die van haer kindtsheyt af sonderlinghe de boot gheueest was tot de moeder van onsen Salichmaker / dese dan soose den loop des alychtheits